

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Defenditur testimonium è Num. 24. 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

PROPOSITIO IX.

331

celare potero Abraham que gesturus sum, cum futurus sit in gentem magnam ac robustissimam, & benedicenda sint in illa omnes nationes terrae,

Gen. 22, 15, 18. Vocavit autem Angelus Domini Abraham secundo de calo, dicens. Benedicentur in semine tuo omnes gentes terra.

seph, qui fuit Heli, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham.

Gal. 3, 16. Abrabe dicta sunt promissiones & semi ejus. Non dicit, Et seminibus, quasi in multis; sed quasi in uno, Et semini tuo, qui est Christus.

CAPUT II.

Jesus de semine Isaaci.

GEN. 26, 2, 4. Apparuitque ei (Isaaco) Dominus, & ait Benedicentur in semine tuo omnes gentes terra.

MATT. 1, 1, 2. Liber generationis Iesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob.

LUC. 3, 23, 34. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta; ut putabatur, filius Ioseph qui fuit Jacob, qui fuit Isaac.

CAPUT III.

Jesus de semine Jacobi.

GEN. 28, 12, 14. Vidiisque (Jacob) Dominum innixum scale, dicentes sibi: Benedicentur in te & in semine tuo cuncte tribus terre.

Num. 24, 15, 17. Dixit Balaam filius Beor Orietur stella ex Jacob, & conserget virga de Israël: & percutiet duces Moab, vastrabitque omnes filios Seth.

MATT. 1, 1, 2. Liber generationis Iesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Jacob autem genuit Iudam & fratres ejus.

LUC. 3, 23, 34. Et ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta; ut putabatur, filius Ioseph qui fuit Jacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham.

INOBIS hoc Balaami prædictum nobis eriperere contendunt Judæi re-centiores, ac in primis R. Lipman in Libro Nitzachon, qui & torum *κατὰ testimoniūm* exponendum censet. Unde cum iuxta hanc interpretationem nec duces Moab interficerit Jesus, nec vastraverit filios Seth, nec Idumæam possederit, nec Israëlis opes ac robur à Jesu temporibus creverint, perperam hæc in Jesum conferri arbitrat. Grotius, qui pleraque Prophetarum de Christo oracula eruditis quidem & acutis interpretationibus, at non itidem veris labefactavit, Judeos illos novitos fere assedat, atque hæc ad Davidem flebit, quod & anteac fecisse Julianum Imperatorem notat Cyrus. A Davide autem attritos esse Moabitæ & Idumæos traditum est in libro secundo Samuels, & ipsi Davidis Psalmi indicant. Mystice tamen ad Messiam hoc Balaami prædictum Grotius referri posse concedit. Nos hæc negamus sumi posse *κατὰ λέξιν*, sed tantum *κατὰ μεταλληλίων τύπον* interpretanda esse affirmamus, eoquæ sensu Christum Jesum notari. Nam quid hæc sibi volunt, si sumantur *κατὰ λέξιν*, Orietur stella ex Jacob? quid ista, Et conserget virga de Israël? atque hæc, Vastrabit omnes filios Seth? an universum genus humanum vastravit David? Grotium appello: an id facturus est Messias ille à Judæis expectatus? Lipmannum, gregalesque ipsius interrogo. Nam quod Sethum nescio quem Moabitarum regem communiscribitur Grotius, vel imaginari quamdam urbem Moabitidem R. Næthan, aliquie Rabbinii absurdissimas interpretations excogitant, nonne fuit satius apertis oculis lucem intueri, quam micare in tenebris? Hæc igitur, quæ mere metaphoria sunt, quæ eundem sit in reliquo prædictionis expositione manifeste demonstrant. Stellam dicimus Iesu Christi symbolum esse, quem Solis itidem, & Lucis, & Ignis symbolis significari ostendemus infra in Parallelismo. Virga quoque appellatur, Ebraice *מְלֵאָה*, hoc est *Septuaginta*: id regiam dignitatem ac potestatem signat, quam Iesu quoque convenire Parallelimus declarabit. At Septuaginta Interpretes reddunt *ἀρχὴν*: in quo

Cyrill, libr. 3.
contr. Julian.
2. Reg. 8. 1.

T t ij

præclaram Christi notationem animadverto. Nam cum R. Abraham Seba in Fasciculo myrræ obseraverit כִּי בְּ שֶׁ Interpretes Septuaginta exposuerunt אַבְּגָנָס, ut intelligeremus divinitatem patiter & humanitatem Messiae eodem commate significari. Principes Moab, quæ gens fuit idolorum cultu impensè dedita, & hoc nomine in Libris sacris sæpe perstricata, simulacrorum cultores exprimunt, quorum superstitionem Christus Jesus emendavit & repressit, ut probabit quoque noster Parallelismus. Filios Seth intellige mortales omnes: à Setho enim ortus est Noë, humani generis reparator. Optime itaque vertit hanc clausulam Onkelos: וְשָׁלֹט בְּכָל־בְּנֵי אֹנוֹשָׁא, Et dominabitur omnium filiorum hominum: quod in Christum quam apte quadret, abunde discetur ex Parallelismo. Unum hic proferam Isaiae testimonium, unde alteri huic Balaami lux & robur accedit: Et egredietur virga de radice ejus, & flos de radice ejus ascendet & percussit terram virga oris sui. Ergo veteres Judæorum Magistri Messiam hic à Balaamo fusse predictum bona fide fatentur, atque hoc oraculum præ ceteris admiratione dignum arbitrantur. Sic intellexit & interpretatus est Onkelos, sic Jonathan ben Uziel, sic & impius ille Bar-Cokeba, qui cum Messiam se ferre, temporibus Hadriani, id nominis ex hoc Balaami vaticinio alçavit, ac si Filium stellæ diceres, & in se oraculum hoc exitum habere jaçavit: quod & R. Akibam, ab eo ita deceptum, ut apud ipsum armigeri munus obicerit, dicere consueisse legitur in Midrasch Threnorum, & in libro Taanit Thalmudis Hierosolymitanæ, & apud Maimoniden in Jad Chazakah. Hic de reg. cap. II, vero suam prædicti hujus interpretationem ita temperat in הרבות, sive Sententiis, ut partim ad Davidem, primum nempe Messiam, partim ad secundum, verumque Messiam spectare velit: atque hæc quidem ad Davidem: Videbo eum, sed non modo. Orientur stella ex Jacob. Percussit daces Moab. Et erit Idumaea possessio ejus: ista vero ad Messiam: Intuebor illum, sed non prope. Consurget virga de Israël. Vastabitque omnes filios Seth. Hereditas Seir cedet inimicis suis. Messiaæ autem convenire ista: Vastabitque omnes filios Seth; probat ex his Zachariae: Et potestas ejus à mari usque ad mare: quod ut hic totius orbis, ita illuc omnium hominum significetur imperium. Eamdem opinionem perfectus est R. Joseph Albo in libro Fundamentorum, quam & à Magistris suis accepisse se ait.

CAPUT IV.

Jesus de semine Iudæ.

GEN. 49. 10. Non auferetur sceptrum de Iuda, & dux de semore ejus: donec veniat qui mittendus est; & ipse erit expectatio gentium.

MATTH. 1. 3, 16. Iudas autem genuit Phares & Zaram de Thamar Jacob autem genuit Ioseph, virum Mariæ, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

LUC. 3. 23, 34. Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta: ut putabatur, filius Ioseph qui fuit Phares, qui fuit Iude.

EBR. 7. 14. Manifestum est enim quod ex Iuda ortus sit Dominus noster.

APOC. 5. 5. Et unus de Senioribus dixit mihi: Ne fleveris, ecce vicit Leo de tribu Iuda, radix David.

I. Defenditur & explicatur testimonium è Gen. 49. 10. II. Precipue, magisque recepta proponuntur nostrorum Interpretum super hoc loco sententie, & confutantur. Prima. III. Secunda. IV. Tertia. V. Quarta. VI. Quinta. VII. Proponitur deinde nostra, & argumentis confirmatur. VIII. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. IX. Secundum argumentum. X. Tertium argumentum. XI. Ad viam refutationi Judeorum sternendam ostenditur in Jesu completum esse hoc oraculum. XII. Refelluntur Iudæi: XIII. ac ii primum qui Messiam hoc oraculo predictum fatentur qui-